

מסורת הש"ס

א) [לעיל ת.], ב) ס"א בדומא [ועי' פסחים יא. בגליון מהר"צ], ג) פי' במקום שטעו חכמים ולא דברו כהלכה לא ר"ס לגנותם ולומר טעו אלא אמרו ברותא היא כלומר דעת חזומת היא. ערוך ערך בר ד' (ד' ו) [ועי"ע מוס' כמובות ל: ד"ה ואי דלא מצי].

-

לעזי רש"י

קרבני"ל [קרבני"א]. רומת ראש, רסן.

-

מוסף רש"י

אם תימצאי לומר המגביה מציאה לחבירו. כלומר אפילו אם ממנא לומר המגביה כו' (דעיל ת.), וביט פגיה. בית ראשה ולחיה (שבת נא): בית ראש של אפסר (סוטה מה. וראה לקמן נ.א.

צמד זו. לקמיה מפרש למעוטי מאי: אי הכי. דלתנא קמא איפכא קני אמאי קתני משיכה בגמל והנהגה צממור ליערביניהו וכו' מושכין ומנהיגין: **איכא חד לד דלא קני**. להכי לא מצי למתני בצמרייהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושכין בגמל ומנהיגין צממור או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג: **צמד הואם**. קס"ד צמשיכה או צמנהגה בין בגמל בין צממור: אחד **פפוס צמוסירה**. ואינו מנהיג: ש"מ **רכוז קני**. שלא צמקוס מנהיג וכיון דשלא צמקוס מנהיג קני כוליה צמקוס מנהיג פלגי: **נקני נמי רכוז צמוסירה**. שצראש הצממור שהוא תכשיט הצממור וכחמור דמי: **צשלמא רכוז**. מציט למימר דקנה הצגצתה חצירו שהגביה ראשו השני מן הקרקע דקא מגצה לה בן דעת: **אלא פפוס צמוסירה צמאי קני**. פלגא והלא ראשה השני מונח צמקומו והגצתה הפקר לא קניא עד דעקר לכוליה: **האי צמאי**. דקא אמרת הגצתה מופס צמוסירה לא הויא הגצתה לדידיה והויא הגצתה לאחרניי אפילו אם תימצי לומר כו': **וביט פגיה**. קיצצ"ל צלע"ז מה שצראש הצממור וכחמור דמי: מה **שפפוס צידו**. דמה שצמון ידו הוי מגביה לגמרי: **לא זס ולא זס**. והצא לחוטפו יחטוף: **כדקפני**. זה קנה חמור וזה קנה מוסירה אפי' צית פגיה של חמור: **הואיל וינוא**. התפוס צמוסירה למושכו צכח ויתתק מראש החמור ויצאלנו אכלו דהואיל וראש החמור גבוה נוח להציאה אכלו צנתיקה אחת: **צרוסא היא**. דאע"ג דיכול לנתק לאו הגצתה היא: **חיה על גצ העמוד**. דכיון דצמקוס גבוה הוא האוחזה צראשה השני נוח לו לנתק ולהציאה אכלו דלא מחסר הגצתה: **הכי נמי דקמא קני**. דמצי אגצתה קניא כולה משום דיכול לנתקה. אם כן יש חילוק צשנים שהגציהו מציאה זה מכאן וזה מכאן צין מקוס גבוה למקוס נמוך דהיאך דשני ראשים מונחים צקרקע אין הגצתה של ראשון קונה כולה שאין יכול לנתקו ולהציאו אכלו מתוך שהוא ארוך ומונח צקרקע כל מה שהוא נותקו ומושכו אחריו נגדר הוא על גבי קרקע והיאך דלחד מראשיה גבוה כגון צראש החממור או על גבי עמוד המגביה תחלה ראש שעל גבי קרקע קונה כולה ואנן לא אשכחן תנא דמפלגי: **רכוז צעדה**. צהמה של מציאה קונה אכל לא צעיר וטעמא מפרש לקמיה ומנהיג אף צעיר קנה וכ"ש צעדה. ש"מ רכוז לחודיה קני כו': אין דרכן. משום צניעותא: ואי

עבר וקני אלא 'במקח וממכר עסקינן דאמור ליה קני כדרך שבני אדם קונין ואי

שנים אוהזין פרק ראשון בבא מציעא

ט.

מוֹשֵׁךְ ומנהיג אין אבד רכוב לא. תימנה מנ"ל דלמא כ"ש רכוז דתפיס ציה ואי משום דשיירה אטו צכל דוכתי תנא כולוה קניינין וי"ל דממשנה יתיר' קדייק דליערביניהו ולתניניהו שנים שהיו מושכין או מנהיגים צין בגמל צין צממור ותו לא מדקתני צלישנא יתירא ש"מ דלמעוטי רכוז אחא והיינו דפרין צתר הכי וליערביניהו ולתניניהו וא"ת לעולם מנ"ל למעוטי רכוז דלמא הא דלא ערביניהו כדי לאשמועינן דמשיכה אורחא צגמל והנהגה צממור ואפ"ה אחד מושך ואחד מנהיג צגמל לא מצטל משיכה דאורחא צגמל את ההנהגה דלאו אורחא וכן צממור איפכא ולכן תנא צתר הכי אחד מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי רכוז וי"ל כיון שישמיענו שמשיכה והנהגה שניהם קנו צגמל וצחמור פשיטא שאין אחד מצטל חצירו משום דהאי אורחיה והאי לאו אורחיה אכל צמתני' משמיענו שפיר שאין מצטל רכוז ומנהיג צרגליו את מנהיג לחודיה לפי שיש צרכו כל מה שיש צמנהיג ועוד דתפיס צה: **אי הכי דיערביניהו וצתניניהו**. לפי מאי דס"ד דרכוז קני ומשיכה והנהגה צין צגמל צין צחמור צמדה זו קנה אחא למעוטי שום קנין אחר או רכוז צמקוס מנהיג: **אי הכי היינו ר' יהודה**. הוה מצי לאקשוי מגופה דקתני או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג ש"מ **צדחד לד קני: וצקני נמי רכוב צמוסירה**. אי גרסינן אי הכי ה"פ אי אמרת צשלמא כשאין מנהיג צרגליו ורכוז קני הצהמה משום דתפיס צה א"ש דלא קני מוסירה דצמטלטלין לא שייך קנין של מוסירה אלא צהגצתה או משיכה אכל אי מיירי צמנהיג צרגליו לקני נמי מוסירה צמשיכת הצהמה אי אמרינן משוך צהמה זו וקני כלס שעליה קני דלקמן מיצטיל לן אי קני אי לא קני ליפשוט מהכא דלא מהני: **והשאר לא קנה לא זה ולא זה**. ואפילו אי אמרינן משוך צהמה וקני כלס שעליה קני הכא כיון דתפיס צמוסירה לא קני רכוז נמי לא קני כדאמרינן אדעתא דדיה אגצתה איהו לא קני כו':

דאי לא תימא הכי מציית שחציה בו'. קצת קשה מנ"ל שלא יחלוק רצי אצבו אף צזה: **הואיל ויכול צנתקו וצחביאו אצאו**. תימנה דמשמע דאס נתקה שהוא קונה כו' משום שעל ידו הוגצתה למעלה משלש ומאי שנא מעני המנקף צראש הזית (גיטין דף נט:) שאין צו גול אלא מפני דרכי שלום וכן פרק הגחל קמא (צ"ק דף נא. ושם ד"ה והי' מילי) הזורק סלע של חצירו לים פטור ומוקי לה צדלדעי' אדוי' אלמא לא חשיב מה שהוגצתה

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שמופס צידו אחד מן הראש א"נ הכא איירי כשניתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש השני לאחר ושלוח הקן (חולין דף קמא:) דקאמר זיל טרוף אקן דלגציהניהו ולקניניהו התם נמי הוגצתה על ידו יותר ממנה שהיה תחילה שהרי קצת מפריחים למעלה לכך י קני: **אי הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני**. אי גרסינן א"ה ה"פ אי אמרת צשלמא לא מיירי צמנהיג צרגליו לכך צעיר לא קני דלא אולא מחמתיה לפי שיש צני אדם שמדצרים יחד ויש כמה דצרים צאמצע הדרכים אלא אי אמרינן צמנהיג צרגליו א"כ אולא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

משוך

עין משפט ונר מצוה

סב א מיי' פי"ז מהל' אציה ה' ה ועי' צהשגות וצמ"מ סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' רעא סעיף א:
סג ב ג מיי' שם הל' ז טוש"ע שם סעיף ג:
סד ד ה טוש"ע ח"מ סי' רטט סעיף ה וע"ש:
סה ו ז מיי' פי"ב מהל' מכירה הל' י ועיין צמ"מ סמג עשין פג טוש"ע ח"מ סי' קלו סעיף ה:

-

רבינו חננאל

פי' איכא חד צד דלא קני ימי ישי שאומר משיכה צמור לא קנה אבל בגמל בין במשיכה בין בהנהגה קני. ויש מי שאומר הנהגה של מוסירה הנתונת על קני. פי' פגיה רצועות לחחיה ועל פדחתה. סוגיא דשמעתא טלית מונחת על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד בא אחר והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר והגביה חציה שעל גבי עמוד א'. רכוב אי קני אי לא קני ת"ש ר"א אומר רכוב בשדה קנה וכו' ודחי' התם במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג. ופרקי' תרי גוויי מנהיג. ואסקי' במקח וממכר אי אמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין אי ברשות הרבים רכוב קנה.

א) חסר פה צהעתקה וגללה דל"ל קנו מוהיטו.